

Motion till riksdagen 2009/10:So497

av **Anne Marie Brodén (m)**

Mer vård för pengarna

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av förnyelse och konkurrens inom sjukvården.

Motivering

Svensk sjukvård genomgår hela tiden stora förändringar. Möjligheterna genom den medicinska kunskapsutvecklingen, patienternas rättmätiga krav på hög kvalitet och säkerhet i vården tillsammans med minskade resurser ställer krav på ökad kostnadseffektivitet. Samtidigt blir medarbetarnas krav på såväl inflytande som delaktighet i arbetet allt viktigare att tillgodose.

I dag befinner sig den svenska hälso- och sjukvården i något som kan betraktas som en kris. Landstingens skatteinkomster sviktar och neddragningar planeras. Köerna är i många landsting långa och rätten att få vård i tid behöver bli bättre. Vården är ojämlikt fördelad mellan kön och mellan olika landsting.

Regeringen har dock gjort stora förbättringar när det gäller bl.a. vårdval, vårdgaranti, patienträttigheten och kvalitetsuppföljningar. Men ytterligare steg behöver tas för att förbättra vården och öppna för nytänkande och konkurrens.

Det finns anledning att ifrågasätta dem som påstår att det är sämre kvalitet på verksamheter som drivs privat. Socialstyrelsen skriver: ”De erfarenheter vi har idag om olika ägarformer, om ett ökat engagemang från den privata sektorn inom hälso- och sjukvården och särskilt om dess konsekvenser för hälso- och sjukvårdssystemet i dess helhet är begränsade. Erfarenheten från Socialstyrelsens tillsynsverksamhet är dock att skillnader i vårdens medicinska kvalitet inte kan knytas till ägar- eller driftsform.”

För att patienterna skall kunna tillvarata rätten till ett fritt och individuellt val är det nödvändigt att vården produceras i olika former och med olika

Fel! Okänt namn på

vårdgivare. Den ökade mängden av vårdgivare och ökad reell valfrihet bidrar till att patientens ställning stärks och att vården utgår från patientens behov. En viktig fråga som bör ses över är om tillgängligheten förbättras och pengarna för sjukvård kan användas mer effektivt om man juridiskt skiljer beställare och utförare åt. Det kan bereda vägen för en ökad mångfald av vårdproducenter – stiftelser, ideella organisationer, personalkooperativ – men också privata vinstdrivande aktiebolag.

Den offentliga vården har idag svårt att garantera en god tillgänglighet och vård på lika villkor. Om vården inte uppfyller medborgarnas förväntningar är det uppenbart att fler kommer att söka sig andra lösningar. Vård på lika villkor får vi först när alla får en tillgänglig sjukvård i hela landet.

För att detta skall bli verklighet krävs att man fortsätter arbetet med förnyelse av sjukvården och att man genomlyser frågan om vilka förbättringar man kan få om man skiljer på beställare, finansiär och utförare av vården. Även en nationell DRG-prisersättning, vilket finns i många andra länder, bör undersökas. Tydliga krav bör ställas på landstingen och regionerna för att säkra att man använder resurserna så effektivt som möjligt.

Stockholm den 5 oktober 2009

Anne Marie Brodén (m)